

Oració per demanar gràcies per la intercessió de la venerable sor Maria Rafela

Us donem gràcies, oh Déu, Pare nostre, per tots els dons que concedíreu a la venerable sor Maria Rafela del Sagrat Cor de Jesús:

El seu zel per ajudar les nenes, noies i dones del seu poble a descobrir la fe i créixer en ella mitjançant la catequesi, la pràctica dels exercicis espirituals i el tracte personal amb elles.

El seu amor als Sagrats Cors de Jesús i Maria.

La seva constància a promoure una nova forma de vida religiosa amb la fundació de la congregació de les Germanes Missioneres dels Sagrats Cors.

Pels seus mèrits i la seva intercessió, concediu-nos la gràcia que ara implorem de Vós.

Us demanem, també, poder-la veure ben aviat comptada entre els sants, per a major glòria vostra i exemple de la nostra Església. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

Gràcies per la vostra col·laboració

Podeu ingressar els donatius a Bankia ES36 2038 3279 1060 0026 6705 o lliurar-los a la nostra comunitat religiosa.

Si voleu rebre aquest butlletí per correu electrònic, sol·liciteu-lo a causamariarafacla@mmsscc.org

Donatius per a la causa de canonització

- Donatiu, delegació, Rwanda.
 - Família agraïda, Lawrence, Massachussts, USA.
- Mallorca
- Donatius de loteria, Pollença.
 - Persona devota, Pollença.
 - Rifa d'un quadre, Pollença.
 - Caixonet, Pollença.
 - Anònim, col·legi. Jesús Maria.
 - Personal no docent, Jesús Maria.
 - Arts Gràfiques, Campos.
 - Donatiu, S'Olivera, Palma.
 - Donatiu, Campos.
 - Caixonet de Campos.

Península

- Persona agraïda, Monesterio.
- Anònim, Monesterio.
- Persona devota, Monesterio.
- Rifa d'un quadre, Castejón.
- Persona agraïda, Sant Pere de Torelló.
- Donatiu, Valldoreix.
- Persona devota, Valldoreix.
- Amigues de sor Mª Rafela, Valldoreix.

Venerable sor Maria Rafela

Sa Mestra Cases Noves

Fundadora de la Congregació de les Germanes Missioneres dels Sagrats Cors de Jesús i Maria

Núm. 5 – maig 2018

Fama de santedat

En el llibre de defuncions de la congregació, obert amb motiu de la mort de sor Maria Rafela, amb lletra de sor Josepa, cofundadora, llegim:

“...fou sempre una persona molt espiritual i tota la seva vida la consagrà a la pràctica de la virtut i ensenyar la pietat a les dones i noies de Campos. Donava bon exemple a tothom i **era eminent en totes les virtuts**, principalment en la humilitat, sofriment i recolliment, tant interior com exterior. Es distingia per un amor tendre i il·lustrat a Jesús i a Maria...”

Per altra part, existeix un manuscrit, sense data, on consta que sor Margarita d'Alacoque, que va ingressar a la congregació l'any 1894 i visqué cinc anys amb sor Maria Rafela, que explica d'ella:

“La Mare Fundadora **era una santa** en tots els conceptes i molt més, guiant-se sempre segons l'esperit de la Santa Mare Església... Caritativa fins a l'extrem. No volia veure sofrir ningú, ni feia sofrir. Humil, sense pretensions, sempre i en tot...”

Full informatiu causa de canonització

MMSSCC. Cúria General – Pg. de la Mestra Casesnoves, 8 – Valldoreix, Barcelona

Perfil biogràfic de la venerable sor Maria Rafela (Sebastiana Lladó i Sala)

Tall de la trena

Al butlletí anterior, dèiem que quan l'adolescent Sebastiana té catorze anys, mor el seu pare. La seva mare l'observa amb un cert rigor, ara més que mai. És molt bona noia, recta en el seu obrar, pietosa, i també atractiva i maca. Ja comença a relacionar-se amb els nois de la seva generació.

Un dia, parlant, coquetejant i rient a la porta de casa seva amb un grup de nois, Sebastiana s'excendeix, segons la seva mare, en un riure espontani i esbojarrat. A la nit, la mare li fa notar la superficialitat de la seva actuació i li fa veure que és capaç de comportar-se amb més seny.

Per a la noia, aquesta reflexió és el cop de gràcia que activa la seva voluntat i els desigs d'anar per altres camins. No es limita a acceptar la veritat de les observacions de la seva mare sinó que resol entregar la seva vida a Déu i al servei dels altres. Aquesta decisió, valenta i segura l'expressa agafant unes tisores i tallant la seva esbelta trena, sense vacil·lar, per evitar així que la vanitat femenina torni traïcionar-la. (Cal assenyalar que en el segle XIX, l'ornament més preuat d'una dona mallorquina era la trena. Com més llarga i gruixuda, més mèrit tenia).

El tallar-se la trena no és una anècdota més de la vida de Sebastiana, tampoc es tracta d'un propòsit sobtat i improvisat. Aquest fet es converteix en una experiència fonamental per abraçar una nova vida.

Continuarà

El 8 de juny és la solemnitat del Sagrat Cor de Jesús. Per a més informació adreceu-vos a la comunitat religiosa.

El 9 de juny és la festa de l'Immaculat Cor de Maria. El dia següent, les Missioneres celebrem la festivitat dels Sagrats Cors.

Gràcies i favors

En el mes de març d'aquest any, al meu fill Pere, de 21 anys d'edat, li feren una cirurgia delicada i tot va anar molt bé. Vaig resar a Sor Maria Rafela, la mare fundadora, durant els tres mesos previs a l'operació i segueixo resant-li. Moltes gràcies.

Regina Makarovi

Tenia molèsties i vaig decidir anar al ginecòleg. Em va fer una biòpsia. Aquest fet em va sorprendre i espantar. Vaig començar a pregar a sor Maria Rafela perquè no fos res dolent. Eren pòlips que havien de ser extirpats.

El dia abans de la intervenció vaig posar una estampa de sor Maria Rafela sobre una tauleta i un ciri encès; em vaig dirigir a ella: "ajuda'm, que no sigui res dolent, necessito estar bona." Li vaig demanar amb totes les meves forces. El metge em va explicar el que faria i em va dir: "si va bé el traiem, si no parlarem d'un altre tipus d'intervenció." Em va acompanyar el meu fill. En entrar per a la intervenció només portava la bata i a la mà, ben estreta, l'estampa de sor Maria Rafela.

El metge en iniciar l'exploració no va trobar res. Digué: "¿què passa? Això està net" i cridà l'infermera perquè ho confirmés. Revisà l'informe anterior i es va dirigir a mi: "¿Què has fet? ¿No t'hauràs encomanat a algun sant? Això sol passar a pacients que s'encomanen a algun sant". Aleshores li vaig dir: "¡A aquesta!" Referint-me a l'estampa que li vaig ensenyar en obrir la mà. Em va preguntar qui era la persona de l'estampa. Li vaig explicar, i l'infermera exclamà: "¡Ah, la de Campos!"

El metge em digué: "deixi'm una estampa; als meus pacients sempre els recomano que invoquin algú". A continuació em digué: "Puc tornar mirar per cerciorar-me del fet?" Jo li vaig dir que sí. Em contestà: "estic mirant tots els racons i està net".

Tot estava bé després de vuit mesos de molèsties i dos mesos d'espera per a la histeroscòpia. A la sala esperaven dues dones per a la mateixa intervenció. Vaig sortir feliç i contenta donant gràcies a Déu per la intercessió de sor Maria Rafela.

M. A. P.